

תת"ע 11619/05/17 - דומיקאר בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11619-05-17 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ
תיק חיצוני: 90506883975

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	דומיקאר בע"מ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נציג מטעם המבקשת ביום 6.6.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת, חברה בע"מ, בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, ונגזר עליה קנס בסך 3,200 ₪.
3. המבקשת טענה כי בהיותה חברה שעיסוקה בהשכרת ומכירת כלי רכב, בבעלותה צי רכבים המונה כ-12,000 כל רכב הנעים בכל רחבי הארץ. טענה כי מידי שנה היא מקבלת אלפי דו"חות וקנסות הנרשמים על שמה כאשר מי שמבצע העבירות נשוא הדו"חות הם הנהגים השוכרים ממנה את הרכבים. טענה כי לאחרונה התברר לה כי ניתנו נגדה כ-200 פסקי דין המחייבים אותה בתשלומי קנסות, אשר גילתה אודותם רק לאחר שהמרכז לגביית קנסות הטיל על חשבונותיה עיקולים, וכי בבירור שערכה גילתה כי מרביתם נשלחו אל הכתובת "המדע 8 רחובות" במקום אל הכתובת "השרון 1", קריית שדה התעופה". טענה כי הותרת פסק הדין על כנו, בשים לב לגובה הקנס, תגרום לה עיוות דין. ביקשה להסב הדו"ח על שמו של נהג ברכב וצירפה תצהיר נציג מטעמה המאשר את פרטי הנהג והסכם שכירות.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען לקיומו של אישור מסירה כדין. טען כי משלא התייצבה המבקשת לדין אין לה אלא להלין על עצמה. הפנה לפסיקה.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח למבקשת באמצעות ת.ד. בקרית נמל תעופה ונמסר לידי מיופה כח של המבקשת אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקשת לא התייחסה לאישור המסירה הקיים בתיק ובנסיבות אלה לא הפריכה את חזקת המסירה. עוד יצוין כי בתיק קיים גם אישור מסירה של גזר הדין מיום 19.6.17, אשר נמסר אף הוא לידי מיופה כח של המבקשת, ומכאן שהבקשה אף לא הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא הוגשה בשיהוי ניכר של כשנתיים לאחר קבלת גזר הדין.

8. מעבר לכך, המבקשת לא צירפה תצהיר של נהג בפועל, המבקש להסב הדו"ח על שמו. ביחס לטענת המבקשת בדבר עיוות דין, הרי שמדובר בעונש הכולל קנס בלבד (כאשר גובה הקנס נקבע בשים לב לכך שמדובר בחברה בע"מ), ומכאן שהעונש שנגזר על המבקשת אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ט, 29 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

